

ישבה לה ולא בדקה. אכל נשים קאי ולא לפני מהדר: טמאה. דלורתו חזמונא: במחבא. מחמת ליספין או (כרכס): ימי הדב. ימי סמירו: ושומרת יום. כיון שנפחת מעינה ורחלס היום לע"ג דבדן י"א היא היא למחר בחוקת טמאה: ג' לומר שאינה צריכה בדיקה. שחרית בדיקה. עשרת כדליתא כפ"ק ומשעברו לריכה לדנות כדליתא כפ"ק (לול דף ע"א): והא מדרקתני סיפא יושבה. דמשמע דיעיד מכללכו. והא דפרץ (ס"ק דס"ד דהא יבנה אמוך י"א קאי: לימי נדה. לימים שראוין לנדה עגון אחר י"א ספין מה לנדה: בחוקת טהרה. שנקטלוקו דמיה נדמותה ולא: לימי נדה. לימי נדה. אחר שעברו י"א ורחיים לנח ימי נדה: בעיא בדיקה. לנחמה אכל יבנה ולא נקה דיעיד טהורה ואס הגיע וקפ הקטוע לה ולא נקה הי"א והא טמאה: לא נצרכא. הא דקמי כל י"א בחוקת טהרה אלא לר"מ כסף פרק ראשון בגמרא: אמאי יוציא. משמע כל י"א: דלמא אחיא לקלקולא בימי נדה. בימים הראויים לנדה אסורה לשמש שמה תקלקלנו: רבא אמר. מתני דקמי כל י"א בחוקת טהרה: לומר. שאס מראה בהס אינה מטמאה מעת לעת לפי שמקולקן דמיה: הנדה. לומר אשה שרוצה לזן מטמאה מעת לעת בראיית מחמת נדומה: והזבה ושומרת יום. לומר והרוצה נדון י"א בין שרוצה ג' ימים דהוא זכה בין שרוצה יום אחד דהוא שומרת יום מטמאה מעת לעת בראייה ראשונה: היולדת. שלא דס נפתיחת הקבר מטמאה מעת לעת בראייה ראשונה: חייא בר רב הונא. פי' אחתני מהדר: בתוך ימי זיבתה. עגון רחמה ג' פעמים מט"ו לט"ו אין זה וקפ לענין דיה שעמה או לענין שאס לא נקה היה טמאה דמט"ו לט"ו הו ימי זיבה וכן כל הימים משלמו' ימי נדום עד י"א דשלמי ימי זיבה כדאי מדוח: לא שמיע לי הא שמעתתא. דרב יוסף תלמידו דרב יהודה שהוה תלמיד של רב ושמואל וכלה רב יוסף ונעקר תלמידו וכשהיה שומע מימרא דרב ושמואל ואט זכר לאותה שמועה מתמיה ולא תלמידו של רב יהודה אי ולא אמר לי שמועה זו ואני תלמידו מוכירו (מדרס דף מה): את אמרת ניהלן. קודם חולין: ה"ג ואהא אמרת ניהלן. על משנה זו אמרת לנו משמיה דאן אשה קובעת לה וקפ בימי זיבה: למודה. רגילה: יום ט"ו. לקמן מפרש ליום ט"ו לטיבילה: ושינתה. לה וקפ ליום כ' פעם אחת: זה חז אסורין. אן ג"ל ט"ו שעבר שאסור שהרי כל היום התמיה שמה

[על פ. ס.]
[לקמן ט. ס. ס. כ:]
[על יב.]
[על יב.]
—
מוסף רש"י
מחמת נדומה. מטמא נפולת והולדת (על פ. ט. וע"פ פ. ט. ט. ט.)
הרי זו טהורה. אס נקה אמר כן ומלמא טהורה ולא אמר אורח כומט כל (פוטו כ. כ.)
[לקמן ס. ט.]
[על פ. ט.]
[על פ. ט.]
[על פ. ט.]
[על פ. ט.]
[על פ. ט.]

לא לריח (ג) לריח. ומעיל מה שהיא בחוקת טהרה ששומרת לשמש כל זמן שלא גירסה איך אט חייב לגרסה עד שעבר י"א יום: והיולדת טולן ממחלות מעת לעת. אע"פ דשעברת דה טעמה הו"ט נשאל דס שרוצה כשהיא מעוברת ולא בראיית דס ליה שרוצה מחמת פתיחת הקבר וי"מ והלא כרבי יומי דעבי ג' שוטט איך כנון שקודם כבר רחצה פעם אחת וקפ כבר דעבי מטמאה מעת לעת ולית ליה דין שעתי כל ימי טיבורה ואשפתין אע"פ דרחיה שניה זו מחמת אונס ליה שרוצה אע"פ מטמאה מעת לעת הקסה הר"ל יעקב מאירלויני"ט והלא רגעי דזבה ושומרת יום מטמאה מעת לעת ואש"פ מפרש רב יהודה לעיל דכל י"א יום אינה לריכה בדיקה וכפ"ק (לעל דף ע"א). אחרי' דאשה שיש לה וסם וד' נשים ואשה שעברו עליה ג' שוטט דין שעתי וסא חסם אע"פ שאמרו דין שעתי לריכות להיות בודקת וי"ל דיש לה וסא איכא למימר כיון דלורתו חזמונא כ"ל לריכה בדיקה בשעת וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלריכה בדיקה שלא תשחכת טרות בדיקה מן כוונת דמים כשארשה ומשעברו ומניקה לכשיעברו ימי טיבורה ומניקה לפי שארגלו זמן מרובה בלא בדיקה וקנה אע"פ דלא אחיא בו ליה בדיקה ולכא למיגד בה מדי מ"מ גזר לה אסו אחריני אבל תוך י"א יום אינה לריכה בדיקה דזמן מועט הוא ולא תשחכת טרות בדיקה דאחר י"א יום בחוקת וקפ זמן מועט יש משברכה: ר"ב הוה בר חייל אמר שמואל לומר שאינה קובעת וסח בימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממש דאינה קובעת אלא משמע דאפי' בימים הראויים לזיבה אע"פ דאינה זכה ומעיניה סתום אינה קובעת עגון שרוצה פעם אחת תוך י"א יום ופליג ארבי יוחנן ור"ל דאמרי כסמך לשה קובעת לה וסח תוך ימי זיבתה ממח דהייט באתנע ספירת זיבתה חומיל דתוך ימי נדומה וכו"ס דקובעה בימים הראויים לזיבה וק"ל כרבי יוחנן עגון שמואל כדלמך פרק מי שהוליאוי (פירכין דף ק"ט מ):

מקבע לא קבעה. ע"י רחיה זו של תוך ימי זיבה לא קבעה וסחה שחנךך לעוקבו על ידי שלש פעמים כאלו קבעה וסח בימי נדה אבל מה שהתוס' ע"י קביעות של ימי נדה לראובן פעם רביעי אפי' כל הוסח בימי זיבה והאח מייתי שפיר דחיישקן: אלמלא

קב"ה ב (מ"י) ט"ז סג ט"ז ט"ז ט"ז
קב"ה ב (מ"י) ט"ז סג ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

לא קבעה וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלורתו חזמונא כ"ל לריכה בדיקה בשעת וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלריכה בדיקה שלא תשחכת טרות בדיקה מן כוונת דמים כשארשה ומשעברו ומניקה לכשיעברו ימי טיבורה ומניקה לפי שארגלו זמן מרובה בלא בדיקה וקנה אע"פ דלא אחיא בו ליה בדיקה ולכא למיגד בה מדי מ"מ גזר לה אסו אחריני אבל תוך י"א יום אינה לריכה בדיקה דזמן מועט הוא ולא תשחכת טרות בדיקה דאחר י"א יום בחוקת וקפ זמן מועט יש משברכה: ר"ב הוה בר חייל אמר שמואל לומר שאינה קובעת וסח בימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממש דאינה קובעת אלא משמע דאפי' בימים הראויים לזיבה אע"פ דאינה זכה ומעיניה סתום אינה קובעת עגון שרוצה פעם אחת תוך י"א יום ופליג ארבי יוחנן ור"ל דאמרי כסמך לשה קובעת לה וסח תוך ימי זיבתה ממח דהייט באתנע ספירת זיבתה חומיל דתוך ימי נדומה וכו"ס דקובעה בימים הראויים לזיבה וק"ל כרבי יוחנן עגון שמואל כדלמך פרק מי שהוליאוי (פירכין דף ק"ט מ):

קב"ה ב (מ"י) ט"ז סג ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

לא קבעה וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלורתו חזמונא כ"ל לריכה בדיקה בשעת וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלריכה בדיקה שלא תשחכת טרות בדיקה מן כוונת דמים כשארשה ומשעברו ומניקה לכשיעברו ימי טיבורה ומניקה לפי שארגלו זמן מרובה בלא בדיקה וקנה אע"פ דלא אחיא בו ליה בדיקה ולכא למיגד בה מדי מ"מ גזר לה אסו אחריני אבל תוך י"א יום אינה לריכה בדיקה דזמן מועט הוא ולא תשחכת טרות בדיקה דאחר י"א יום בחוקת וקפ זמן מועט יש משברכה: ר"ב הוה בר חייל אמר שמואל לומר שאינה קובעת וסח בימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממש דאינה קובעת אלא משמע דאפי' בימים הראויים לזיבה אע"פ דאינה זכה ומעיניה סתום אינה קובעת עגון שרוצה פעם אחת תוך י"א יום ופליג ארבי יוחנן ור"ל דאמרי כסמך לשה קובעת לה וסח תוך ימי זיבתה ממח דהייט באתנע ספירת זיבתה חומיל דתוך ימי נדומה וכו"ס דקובעה בימים הראויים לזיבה וק"ל כרבי יוחנן עגון שמואל כדלמך פרק מי שהוליאוי (פירכין דף ק"ט מ):

קב"ה ב (מ"י) ט"ז סג ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

לא קבעה וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלורתו חזמונא כ"ל לריכה בדיקה בשעת וסחה וסא רגעי נמי איכא למימר דלריכה בדיקה שלא תשחכת טרות בדיקה מן כוונת דמים כשארשה ומשעברו ומניקה לכשיעברו ימי טיבורה ומניקה לפי שארגלו זמן מרובה בלא בדיקה וקנה אע"פ דלא אחיא בו ליה בדיקה ולכא למיגד בה מדי מ"מ גזר לה אסו אחריני אבל תוך י"א יום אינה לריכה בדיקה דזמן מועט הוא ולא תשחכת טרות בדיקה דאחר י"א יום בחוקת וקפ זמן מועט יש משברכה: ר"ב הוה בר חייל אמר שמואל לומר שאינה קובעת וסח בימי זיבתה. ולא מיבעיא בימי ספירת זיבה ממש דאינה קובעת אלא משמע דאפי' בימים הראויים לזיבה אע"פ דאינה זכה ומעיניה סתום אינה קובעת עגון שרוצה פעם אחת תוך י"א יום ופליג ארבי יוחנן ור"ל דאמרי כסמך לשה קובעת לה וסח תוך ימי זיבתה ממח דהייט באתנע ספירת זיבתה חומיל דתוך ימי נדומה וכו"ס דקובעה בימים הראויים לזיבה וק"ל כרבי יוחנן עגון שמואל כדלמך פרק מי שהוליאוי (פירכין דף ק"ט מ):

כל י"א יום בחוקת טהרה נאסר הוא בחוקת שאינה חזמה היא סמלית משהם הולך אפי' ארז שראתה ג' פעמים בתוך ימי זיבתה שמה כפולא הוא ולא ויהי קביעות וסח: סי' הל"ח סוד וחיובו ליה. פירש"י אס ודחה למדה לרמה ספ"י לפי סוד שחושש לפרש בעלה כשניני זמן וסחה ושיש לה רב פסא סוד דסמירן הוב ושינתה לכ"ו רבי ודרי אסו כ"ב קייסא בתוך ימי זיבתה וקניגן זה חז אסור ובי ויכח החיוב שניני זמן וסחה בתוך ימי זיבתה לשת שקבעה חז לים יבה ה"ח חיובשת לשת שקבעה בתוך ימי זיבתה. ונחמא פ"י לפרש רבי שקבע לא קבעה בימי זיבתה מייש סוד שחושש בתוך ימי זיבתה לשת שקבעה חז לים ויבתה פ"י אהנין. כי ודחי ולא קבע לזוה בתוך ימי זיבתה שמהם שרוח. סמלית דמס. רבי נסי אינה צריכה לפרש כשניני זמן וסחה בתוך ימי זיבתה:

